

ויקרא (404)

להטות אוזן אל הקריאה!

ויקרא אל משה (א.א.)

הפסוק אומר: "ויקרא אל משה", לא מוזכר כאן הקב"ה הוא שקרא למשה ולמוד גדול וחשוב יש לנו מכאן: לעתים קורא הקב"ה לאדם, מבלי שהאדם מודע לכך שדבר ה' הוא הקורא אליו! רק אם האדם עוצר משטף מרוצת העולם, ומטה אזנו לשמוע באמת את הקריאה, אז הוא מושפע מגדלות הרגע ומבין: השכינה הקדושה היא המדברת אליו! לכל אדם יש, במהלך חייו, רגעים של הזדמנות רבות חשיבות, אך אם הוא אינו נותן דעתו אליהן, הן עלולות לחלוף על פניו מבלי שיותירו בו אפילו רושם כלשהו. האדם מתעלם מהן, ממשיך בדרכו ובקטנוניותו, מבלי שיקלוט בכלל עד כמה אבד והפסיד. משה רבינו ראה את הסנה, ושם מיד אל לבו! משה רבינו כיוון לבבו לראות ולהבין את המראה, ומתוך כך זכה לכל ההתגלות הנוראה ובעקבותיה, לכל ההבטחות הגדולות שנאמרו שם לכלל ישראל, ולחלקו בהנהגת עם ישראל. אילו היה חולף על פני המראה הגדול ללא התבוננות היה מפסיד את הכל.

ספר "ומתוך האור"

תקריבו את קרבנותכם (א.א. ב)

מלמד ששנים מתנדבים עולה בשותפות (רש"י). קרבן של שלמות יתכן רק כשאין האדם פורש מכלל ישראל, אלא רוחש הוא ידידות וחיבה לכל אדם מישראל, משתתף בציבור היהודי ומבטל את עצמו בפניו. על ידי היות שנים בצוותא עם עוד יהודים, ו"בשותפות" עם כלל ישראל, אפשר לנדב עולה אמיתית.

ספר "מעיינה של תורה"

ונפש פי תקריב קרבן מנחה לה' (א.א. ב)

בדרך כלל כתוב "אדם כי יקריב". רק כאן, בקרבן מנחה כתוב: "ונפש פי תקריב", אומרים חז"ל (ילקוט) ויקרא רמז תמז): אמר רבי יצחק: מה נשתנה מנחה שנאמר: "נפש"? אמר הקב"ה: מי דרכו להביא מנחה עני? מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני? העני לא מקריב פר, הוא מקריב את עצמו! מסופר על יהודי שהתלונן לפני רבו שאין לו כח להתפלל. אמר לו הרב: אם כך, תתפלל כעת עם כל הכוח! אדם שיש לו כח להתפלל מתפלל בחלק מהכוחות שלו, חצי, ואפילו רבע. אבל מי שאין לו כח, אם כעת יתפלל, זה יעשה עם כל כוחות! זה קרבן מנחה, יהודי עובד את ה' עם כל מה שיש לו, קצת סולת, קצת שמן ועליו אומר הקב"ה: מעלה עליו כאילו הקריב נפשו לפני. ספר "חי ראובן"

פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' (ב. יא) ה"שאור" רומז על פנים זועפות, פנים חמוצות, ה"דבש" מורה מתיקות ועריבות. ובכן, כל מי ששאיתו להיות האדם השלם, חייב לדעת אימתי לאחוז במדה זו של "שאור" ולהזעיף פנים, דהיינו כשנתקל בעוברי עבירה וכיו"ב, ואימתי להראות פנים שוחקות ומתק שפתיים, דהיינו כשעושים רצונו יתברך שמו. אבל מי שהוא בכחינת "כל שאור", כולו חמיצות, שמזעיף פנים אף לשומרי תורה ומצוות, או שהוא בכחינה "כל דבש", כולו מתיקות לכולם, גם לעוזבי תורה ח"ו, עליו הכתוב אומר "לא תקטירו ממנו אשה לה'".

מטעמי שולחן בשם הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל

יסורין ממרקין

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשפית מלח בריית אלוקיף (ב. יג)

אמר ריש לקיש נאמר בריית במלח ונאמר בריית ביסורין, בריית במלח: "ולא תשפית מלח בריית", בריית ביסורין דכתיב: "אלה דברי הברית" (נאמר אחר הקללות), מה בריית האמור במלח, מלח ממתקת את הבשר, אף בריית האמור ביסורין, יסורין ממרקין כל עונותיו של האדם (ברכות ה.). כתב בספר "שומר אמונים", כל היסורים שסובל האדם בעולם הזה אפילו יסורים קלים מנכים ממנו על ידי זה מיסורי העולם הבא בלי שיעור וגבול, כנגד כל כאב קטן, נפטר מעונשים גדולים ורבים בגהינם. בפרט אם מאמין בהשגחה עליונה ויש לו דעת לקבל אותם באהבה מאת ה' ואינו מהרהר אחר מדותיו. ואילו היה האדם מבין ורואה זאת, היה רוקד בשמחה על החסד הגדול שהקב"ה מטיב עמו. והוא כמו אם הרוחצת את בנה, התנוק אינו מבין בטובה שעושה עמו אמו על כן צועק ובוכה, ואילו היה מבין את הטובה והחסד שעושה אתו אמו, היה מנשקה ומחבבה מרוב שמחה ואושר.

ספר "אוצרות התורה"

ואם תקריב מנחת בפורים לה' אביב קלוי פאש גרש פרמל תקריב את מנחת בפוריך (ב. יד)

"ואם תקריב מנחת בפורים לה'": שהטוב טוב לזכור את בוראו בימי בחורותיו, והיינו מנחת ביכורים או נאמר שהתורה אמרה: "קדש לי כל בכור" (שמות יג. ב), ויש בכורות בשנה, ניסן הוא בכור לחדשים, תשרי הוא בכור לשנה, והם קדושים שישראל עוסקים בהם במצוות. וזהו אומרו: "ואם תקריב מנחת בפורים לה'" "אביב" שהוא היצר הרע שבא באביב, לפתח חטאת רובץ, "קלוי פאש", התורה תשרפו, וע"י התורה גרש ממך

פְּרָמֶל אֹתוֹת כ"ל מ"ר שהם העוונות. "תְּקַרֵּב אֶת מִנְחַת בְּפִנְיֶיךָ", את רבויא, שההתחלות קשות, ואחר כך רשפי שלהבת י-ה יתמידו ויתרבו.

ספר "אלף המגן" רבינו אליעזר פאפו

וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבֶּקֶר הוּא מְקַרֵּב אִם זָכָר אִם זָקָה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לְפָנֵי ה' (ג, א)

בפסוק זה נותנת התורה הדרכה לאדם הרוצה לזבוח את יצרו לשם ה', אולם הוא מבקש לעשות זאת בשמחה, ואפילו להצליח להנות מן העובדה שהוא כובש את יצרו ולא לחוש ברע בעקבות זאת, כלומר: "וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ", הוא רוצה להקריב קרבן, אך להיות שלם עם אותה הקרבה. העצה לכך היא "אִם מִן הַבֶּקֶר הוּא מְקַרֵּב", עליו להתחיל לעשות זאת בבוקר, כשהוא עדיין צעיר, ועל ידי כך יצליח לעשות זאת בקלות. "אִם זָכָר אִם זָקָה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לְפָנֵי ה'", עליו לעשות זאת בעודו תמים, כשהוא קטן עדיין, ואז יוכל גם לזבוח את היצר, וגם לעשות זאת כשילבו שלם עימו.

ומתוך האור בשם רב אליעזר פאפו בספרו "אלף

המגן"

אִם הִפְהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחַטָּא לְאַשְׁמַת הָעַם (ד, ג)

יש לתמוה, הכיצד יתכן שהכהן ישל בעבירות והלא אין לך מזכה את הרבים גדול ממנו, ואמרו (יומא מז): כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו? אומר ה"כתב סופר" ההבטחה כי המזכה את הרבים אינו נכשל בחטא באה לידי מימוש רק אם אכן הצליח במעשיו ובפעולותיו לזיכוי הרבים, אבל אם עשה ופעל לזיכוי הרבים, אך הרבים לא שמעו אליו, יתכן כי אף הוא יכשל בחטא. זהו שאמר הכתוב: "אִם הִפְהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחַטָּא", הרי הוא "לְאַשְׁמַת הָעַם", משום שסירבו לשמוע תוכחתו ונעדרו ממנו הזכות של מזכה הרבים.

רב רובין זצ"ל בספרו "שנים מקרא"

נֶפֶשׁ פִּי תִחַטָּא וּמַעְלָה מַעַל בְּה' (ה, כא)

אם מתחיל לחטוא, בתחילה רק מעל בה' בעבירות שבין אדם למקום. שמתבייש מפני אנשים, אח"כ עבירה גוררת עבירה, "וכחש בעמיתו", מתחיל בפקדון אחר כך בתשומת יד, דהיינו הלואה, ואח"כ בגזל, ואח"כ עושק עד שנשבע לשקר. וכל העבירות האלו באו מפני עבירה אחת אשר יעשה האדם לחטוא בהנה.

ספר "מאורה של תורה"

וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְנִחַמְשְׁתּוּ יוֹסֵף עָלָיו (ה, כד)

אמרו רבותינו תני רב תחליפא כל מזונות של אדם קצובים לו מר"ה ועד ר"ה, חוץ מהוצאות שבתות וימים טובים והוצאת בניו לתלמוד תורה, ובמדרש רבה (אמור) מוסיף הוצאת ראשי חודשים, שאם פחת פוחתים לו ואם הוסיף מוסיפין לו. כתב בספר "צמח הצבי": ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, היכן רמוז דבר זה בתורה?

"וְשָׁלַם אֹתוֹ" מה שמשלם ומוציא הוצאות, ידע שהקציבו לו זאת "בְּרֵאשׁוֹ" בראש השנה, וממילא יש לו להזהר לא לעשות יציאות מרובות. אבל "וְנִחַמְשְׁתּוּ יוֹסֵף עָלָיו", "וְנִחַמְשְׁתּוּ" ראשי תיבות וחוץ מהוצאות שבת תורה יו"ט וראש חודש, את אלו "יוֹסֵף עָלָיו", שאם הוסיף מוסיפים לו.

הלכה: ערב פסח שחל בשבת: סדר האכילה בשבת

אוכלים סעודת שבת ומאכלי חמץ כמידי שבת בשבתו אך יש ליזהר שלא יפלו פירורים בבית ושלא יידבק חמץ על הבגדים, אך כיון שהמהג והנכון להצניע כל כלי וקערות החמץ לפני השבת, ומבשלים לשבת זו מאכלי פסח בכלים של פסח, הרי אם רוצים לאכול חמץ בכל משך הסעודה, צריכים להעביר לפני הסעודה את המאכלים מכלי פסח לכלי חמץ, ואחרי האכילה לנקות הכלים באצבע או במעט מים. ובזמננו יש להשתמש בכלי פלסטיק.

ספר "נטעי גבריאל"

תקירה: שתיית חמץ

חמץ ממש, או שאסור רק משום שבא מחמץ (צפנת פענח כללי התורה והמצוות ח"ב ד"ה שתיית חמץ)

ספר "קובץ יסודות וחקירות"

פתגם: חיים קצרים מכריז לבזבו זמן על שנאת חינוך

פתגם חסידי

סיפור: ילד קטן מתחיל לדבר: פעם אחת ראה הבעל שם טוב יהודי פשוט מתפלל בכוונה רבה, אך המילים שבוורות. תלמידיו גיחכו, אך הבעל שם טוב אמר להם: כאשר ילד קטן מנסה לדבר, הוריו שמחים בכל מילה שיוצאת מפיו. כך גם הקב"ה הוא שמח בתפילותיו של יהודי בתמימות.

המלקט

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה, ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה, ראובן ישי בן מרצדס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדיס קאמונה, אברהם רפאל בן רבקה, מאיר חיים בן גבי זוויירה, ראובן בן איזא, ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, חנה בת רחל, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוון אוזיהו. שלום בית: גיולה חיה בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנג' / זיווג הגון: יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה, לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף גבריאל בן רבקה, מרים בת רבקה. הצלחה רבה: נתן בן רבקה, לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן ג'יזיל לאוני. לעילוי נשמת: ראובן בן חנינה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. משה בן מזל פורטונה. אמיל חיים בן עזו עזיזה, אליהו בן מרים, ניסים חי הוברט בן ג'ולי, ליליאן רוזה בת אוטה נג'מה, דוד בן מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסטרדיה כוכבה, אברהם בן אליעזר, מלכה אנרייט מרוזקה.

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr